

Bø kyrkjeblad

Utgåve 3 - Februar 2021

Temanummer: Håp

Fastelavensgudteneste på
Sagavoll Folkehøgskole med
Bø, Nes og Sauherad kyrkjelyd.

Foto: Signe Vreim Østtveit

Tilsette i Bø kyrkjelyd

Kyrkjeverje

**Martin
Stærk**

915 77 038
martin.stark@mtkyrkje.no

Kontorfullmektig:

**Dagne
Mo**

404 31 829
dagne.mo@mtkyrkje.no

Sokneprest:

**Axel J.
Bugge**

454 77 020
axel.bugge@mtkyrkje.no

Kapellan

**Kristian
Gotehus Kohn**

900 74 770
kristian.kohn@mtkyrkje.no

Organist:

**Rolf
Axelsen Lie**

951 83 114
rolf.lie@mtkyrkje.no

Korleiar:

**Grete
Hasselgård Sele**

915 56 348
grete.sele@mtkyrkje.no

Trusopplærar

**Signe Vreim
Østtveit**

971 82 146
signe.osttveit@mtkyrkje.no

Kyrkjetenar/
kyrkjegardsarbeidar:

**Per Johan
Nordvik**

913 89 533

Kyrkjetenar/
kyrkjegardsarbeidar:

**Håkon
Holtar**

906 16 806

Kyrkjetenar:

**Håkon
Mæland**

957 51 519

Eit håp som held!

Dette nummeret av kyrkjebladet har håp som hovudtema. Vi har bedt nokon av dei som går i kyrkja fortelje oss kva som gjev dei håp. Her er det mange gode håpshistorier!

Det er ikkje så lett å seie kva håp betyr, men det er stor skilnad på å kjenne seg håplaus og å kjenne seg håpefull.

Som kyrkje held vi håpet levande ved å feire gudsteneste både inne og ute sjølv når det er store begrensningar på kor mange vi kan samlast. Vi har hatt open kyrkje for nokre få menneske og vi har samlast mange fleire utandørs med sterk kulde. Å feire gudsteneste gjer meg håpefull i desse tider der mykje er satt på vent.

Imens vi venter på betre tider, vaskar og spritar vi hender og held avstand, vi ventar på ei ny vår og ein sommar der det ikkje er meir smitte eller fare for sjukdom som brer seg. Vi ventar med tolmog og håp om at det som før var av normale tider skal snart vende tilbake.

Men håpet er og knytt til noko høgare enn ynskje om alt skal bli bra igjen. Som kyrkje er håpet vårt knytt til det som skjedde i påska. Utan trua på Jesu død og oppstode blir det vi trur på håplaut. Som kyrkje trur vi at lyset som sigra over mørket på påskedagen i Jerusalem for over 2000 år sidan gjer at lyset frå Jesus skin inn våre hjarte og

gjer Bø kyrkjelyd til ein berar av håp i desse tider. Vi kjem ikkje bort frå døden og mørke som livets realitet, men Kristus har sigra over døden og vi sett vårt håp til Kristus som har lova å vere med oss alle dagar, også i desse krevjande dagane.

Vi trur på håpets Gud som har gjeve oss eit levande håp gjennom Jesu død og oppstode.

Når vi les påska sitt drama frå palme-søndag til fyrste påskedag så blir vi slått av kontrastane frå den djupaste håpløyse og det djupe mørke hos læresveinane på langfredag til ein undrande tru på fyrste påskedag. Det var ikkje eit billig håp Gud gav oss, det kosta Gud smerte og lidning der Jesus døydd ein pinefull død på ein kross og seinare overvann døden for å gje menneske eit levande håp.

Ved kvar dåp og ofte ved gravferd les presten desse håpsorda frå apostelen Peter :

«Lova vere Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin store miskunn har fødd oss på nytt til ei levande von ved Jesu Kristi oppstode frå dei døde!»

Trua på Jesu oppstode er eit håp som held i alle tider !

Axel J. Bugge
sokneprest og redaktør

Svermende horder – insektsopplevelser

av Ulf Vege

Da jeg studerte zoologi for 50 år siden, lærte vi at insektene var den mest vellykkede dyregruppa i vår tid. Vi møter dem over alt. Ofte gleder jeg meg over slike møter, men jeg har et dårlig forhold til de som suger blod. Plageånder! Stikkemyggen er forresten ikke like vanlig som før. Det er ikke sikkert det er bra. For har du sett noe så fantastisk som en myggfødsel? Og så har det kommet inn en ny krabat. Hjortelusflue kalles den. På seinsommeren/tidlig høst svermer den, stedvis i store mengder. Takke meg til mygg. Den lar seg klappe til døde. Hjortelusflua er det nesten ikke mulig å få tak på. Den graver seg ned i hår og skjegg. Etter en tur i Breisås i september, bar det rett i dusjen. Deretter kam i hår og skjegg. De er flate og seig-liva. Etter å ha vært i håret en stund kvitter den seg med vingene og suger seg fast. Jeg fikk et bitt i høst. Resten av høsten dukket kløing og rødmerke opp med ujevne mellomrom helt til innunder jul.

Vi vet alle at insektene har mer å by på. Fargesprakende sommerfugler. Den største jeg har sett, var en møllart på Borneo. Vingespennet var på ca 20 cm. Litt leit at hodet satt fast i munnen på en gekko. Bildet er av en av mine favoritter, blåvinga vannymfe. Den finnes ved noen bekkedrag i Midt-Telemark.

Nå er det slik at det mange steder går dramatisk nedover med insektbestandene. I visse områder er det registrert et biomassetap på opp imot 75% på 30 år. Det er et tall som varierer fra sted til sted, men jeg har reagert i flere år på hvor lite insektslik det er på bilen etter en tur til NordNorge i forhold til for noen årtier siden. Venner i Finnmark sier at myggplagen avtar merkbart. Hurra sier mange. Da regner de ikke med at det bli mindre mat til fugl og fisk. Det vil vi vel ikke. Mange småfugler sliter. Mange meiser finner ikke mat nok til ungene. Kyllingene til storfugl, vår største skogsfugl spiser så å si bare insekter.

I dag må alle gode krefter samles for å skape en framtid hvor også insektene får sin naturlige og nødvendige plass. De er kanskje den viktigste «motoren» i våre økosystemer. Er det så på noen måte kirkas sak? «Jorden hører Herren til» leser vi. Måten vi har behandlet den på viser grådighet og atter grådighet. Vi er satt til å «vokte hagen» ikke rasere den. Kirka må forkynne ydmykhet og varsomhet også i vårt forhold til naturen.

Godt nytt år!

Det er trist at vi måtte starte nytt år uten gudstjenester i kirkene våre. Det er også leit at vi ikke kan være kirke på vanlig måte. Vi håper at vi snart kan starte opp igjen også med aktiviteter for voksne.

Vi har lagt bak oss adventstid og jule- og nyttårshelg som også har vært spesiell. Vi har prøvd å balansere smittevern og ønsket om å arrangere gudstjenester og aktiviteter i advent og jul. Det har vært krevende. Enda strengere tiltak etter jul har ført til at vi ikke har gjennomført vanlige gudstjenester. Likevel har vi gjennomført utegudstjenester og ønsket velkommen til åpen kirke. Mye av barne- og ungdomsarbeidet er nå i gang igjen.

Vi har lagt bak oss et år som i stor grad har vært preget av virusutbrudd. Jeg har likevel lyst til å peke på andre ting som har vært viktig for kirken. Vi har ferdigstilt nytt kontorbygg og garasjeanlegg på Bøhaugen. Automatisk slokkeanlegg i Bø gamle kyrkje og Nes kyrkje er også på plass.

2020 var første året med ny kommune. Det har vært spennende. Jeg håper og tror at vi har rigget oss slik at menighetene fortsatt har gode rammebetingelser for sitt arbeid, slik at vi kan være til stede som kirke for alle generasjoner i alle livets faser. Videre håper jeg at vi har rigget oss slik at vi fortsatt skal ta godt vare på de vakre kirkene våre og stelle fint på kirkegårdene. Vi ønsker også å ta godt vare på alle frivillige som er avgjørende viktig for at vi skal lykkes.

Jeg har også lyst til å takke alle frivillige for innsatsen i 2020. Vi er helt avhengige av dere, og setter pris på at dere bruker av deres tid! Tusen takk også til alle givere som støtter arbeidet vårt økonomisk. Givertjeneste er en viktig tjeneste som vi også er helt avhengige av. Dersom flere vil være med som givere kan dere ringe kirkekontoret eller enkelt sette opp en avtale på nettsiden vår bokyrkje.no. Det er skattefradrag for gaver som registreres i givertjenesten.

En takk også til alle som tar kontakt med oss i staben med spørsmål og innspill! Alle er velkomne til å ta kontakt med oss.

Hilsen fra
Martin Stærk
Kirkeverge

Min salme – Ein fin liten blome

av Ruth Olaus Tellnes

1.
Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.
2.
Sei ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
Til ringaste blom vil han sjå.
3.
Men ynksjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivs best mellom ringe og små,
eg føddes til skogblome, eg.
6.
Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.
9.
Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong
i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song
i himlen, dit døden ei når!

Denne salmen har eg sunge for egne born kvar kveld sidan dei var små og så lenge eg fekk lov til å syngja for dei ved sengekanten. Den har ein fin melodi som skapar ei roleg kveldsstemming, og eit nydeleg tema som skapar tryggleik. Eg har for det meste konsentrert meg om fem av songen sine ni vers.

Fyrste vers fortel om den vesle, blyge blomen som står i den store granskogen. Sjølv om du føler deg liten og ubetydeleg, er det ein mor og far som vil passe på deg og gje deg kjærleik.

Om skuggane tyngjer deg, vert du aldri gløymd av Gud. Han ser til alle sine små blomar.

Ynskjer du ikkje i prydhagen stå? Nei, eg trivs best mellom ringe og små, står det i tredje vers. Det er ikkje slik at alle ynskjer å stikke seg fram, men heller holde seg i bakgrunnen. Ein skogblome er eit like vakkert skue som den flottaste prydtype. Kvar og ein blir sett av Gud uansett.

I det siste verset vaknar vi i ein æveleg klår morgon, med song og englar, der døden ei når. Ingenting er så vakkert som klare morgonar. Dette er eit nydeleg bilete av livet etter døden. Det gjer trøyst, i tunge tider.

Songen minner meg om mi mor, som døydde av kreft for 20 år sidan. Ho stakk seg ikkje fram, ho sa ikkje mange ord blant folk, men ho var av stor betydning for familien sin. Ho var tryggleiken sjølv. Då ho gjekk bort, alt for tidleg, var dette ei naturleg salme å syngje for ho.

Håp i Kirkens SOS

av Ulf Vege

På telefonvakt i Kirkens SOS møter vi mange mennesker som står i håpløse situasjoner. Lidelsen er for mange nesten ikke til å bære. For noen dager siden møtte vi alle ei ung kvinne fra Vestlandet på TV, en veldig modig kvinne som snakket åpent om seksuelle overgrep. Alt for mange lever i det, og ennå flere har fått hele livet ødelagt. Dette er en tragedie og katastrofe både for enkeltindividet og for samfunnet. Alle vet det, og mange prøver å gjøre noe for å hjelpe.

Er det håp? For mange er smerten så stor at fine, gode ord har vondt for å trenge gjennom. Det har slått meg mange ganger i livets ulike situasjoner og i møte med ulike mennesker: håp og tro er noe vi må velge. Det er ikke noe som faller ned i hodet vårt. Vi må velge og kjempe. Noen av oss har valgt å tro og opplever etter som tida går at troen vokser og bli mer og mer den gaven den egentlig er. Så tviholder vi på gaven så den ikke skal bli borte. Jeg tror vi må gjøre det samme med håpet. For meg er Guds kjærlighet troen og håpets grunnlag og opphav. «Så blir de stående, disse

tre: tro, håp og kjærlighet», sier Paulus. I møte med lidende mennesker tror jeg det er viktig å få fram at alle møter lidelse i en eller annen form, lite eller mye. Vi kan ikke velge bort lidelse. Verden er i lidelsen, og vi liker det dårlig. Men vi kan velge bort håpet ved å velge bort de tre: tro, håp og kjærlighet. «Størst blant dem er kjærligheten».

Guds kjærlighet driver kirka til å arbeide med Kirkens SOS og med sykehus og med nødhjelp. Det lidende og kjempende mennesket trenger håp. Ikke minst det siste året har vist oss det. De færreste innringerne snakker om koronaen. De har mye dypere og mer presserende problemer. Så nå må vi HÅPE at pandemien slipper taket. Hvis ikke vil den mer og mer presse seg inn og bli en del av en smerte som for mange er mer enn stor nok fra før.

Kirkens SOS trenger for øvrig flere frivillige. Telefonkøene er til tider lange. Man behøver ikke å være spesielt kristelig for å være med. Alle kan hjelpe et medmenneske i nød.

SOS-TELEFONEN

Telefonnummeret til vår krisetelefon er 22 40 00 40

Telefonen vår er åpen hver dag, hele døgnet, uansett om det er helg, ferie eller helligdag. Det kan noen ganger oppstå kø på telefonen.

Det viktigste Kirkens SOS kan tilby er et lyttende medmenneske, som gir støtte og trøst i møte med den smerten som formidles.

Når du tar kontakt med oss, så er du anonym. Den som tar imot din samtale har taushetsplikt, og kan heller ikke se ditt navn, nummer eller epostadresse.

Gode kyrkjetenarer

Når sumaren er over og graset er slutta og gro er det nok av andre oppgåver for kyrkjetenarane. I haust har dei utvida og flytta parkeringsplassen på oppsida av kyrkja mot det nye kontorbygget. Eit gammalt gjerde er blitt flytta mot skråninga slik at parkeringsplassen har blitt større og det er blitt sett opp eit nytt gjerde.

Takk til dei gode kyrkjetenarane Håkon Holtar og Per Johan Nordvik for at dei står på.

Frivillig gåve til Bø kyrkjeblad

Vi er glade for å kunne sende kyrkjebladet i posten til alle husstandar i Bø. Det er ein fin måte for kyrkja å nå ut på. Skall bladet bære seg økonomisk, så treng vi di hjelp !! Kan du tenke deg å gi ei gåve til arbeidet med kyrkjebladet som kjem ut fire gonger i året? Då kan du betale inn 200 kroner for dette året til konto eller på Vipps (eller eit anna valt beløp)
Kontonummer: 2801.53.52096,
merk med «gåve til kyrkjebladet»
Vippsnummer: 632120
Tusen takk for gåva!

Hva er håp? Hva betyr håp for deg?

av Anne- Lene Refsum

Disse vanskelige spørsmålene stilte vi Bente Klokkehaug. Hun er vernepleier i Heimesjukepleien og har vært tett på mange skjebner, og for få år siden kom smerter og sorg inn i hennes liv gjennom skilsmisse, og alvorlig sykdom i nærmeste familie.

Bente skrev i desember på sin facebook side: «Det har vore eit år med utfordringar privat, nasjonalt og globalt. I adventstida har eg tent adventslysa, for lengsel, håp, glede og fred. Eg går inn i det nye året, tek 'lengsel i den eine handa' og held fast i håpet med den andre.»

Det førte til refleksjoner om hva håp er. Bente lot oss få del i sine tanker, og vi hadde en god og langsom samtale. Levd liv og mangfoldige erfaringer skinte gjennom i Bentes refleksjoner, og vitnet om håp i praksis.

Her er noen av Bentes tanker om håp. 'I søk på internett, Wikipedia, står det at håp er en sinnstilstand. Når vi hører folk si 'jeg har trua og håpet' i forbindelse med at f.eks. et fotballag skal seire, ligger det en veldig porsjon vilje i det. Vilje at noe spesielt skal skje. For meg er håp noe mer enn en sinnstilstand. Jeg tenker på håp som et ankerfeste: Når livet stormer rundt meg, når det blir vanskelig og kaotisk, når livskriser og alvorlig sykdom kommer, da er håpet som en forankring.

Håpet ligger der som en bevisst ting jeg tenker på; at håpet må jeg holde fast i. Det er en tanke som blir veldig konkret,

og når jeg tenker på det er det billedlig som et ankerfeste, du setter ut ankeret med en kjetting som går helt opp. Og hvis en bruker dette bildet på storm som nevnt over, så er det livet som stormer, og da må en ha det ankerfestet å holde fast i. Håp holder meg fast, så jeg ikke bukker under når det blir skikkelig vanskelig. Håpet lar meg leve i vanskelighetene.

Ankeret ligger på grunn, den grunnen er troen min. Det holder jeg fast i, den tryggheten gir håpet. Følelsene er ikke alltid like mye med, men jeg må gripe tak i det håpet. Og håp er bønn. Det å kunne legge problemer og tanker i Guds hender, og tenke 'dette må du ta, vis meg hva jeg skal gjøre'. Det er ikke alltid like lett, desto større problemer, jo vanskeligere å legge fra seg synes jeg. Men så er håp også handling, for en kan ikke gå passiv gjennom livet og bare håpe. En må gjøre det en tenker er det rette i de forskjellige situasjonene. Handle best mulig.

Til slutt sier Bente «Jeg ønsker meg vanlige dager, der vi kan lære oss å sette pris på hverdagsgleden.»

Det håper vi på.

Pasjonskonserten Veverens gulltråd

Søndag 21. mars
Bø kyrkje kl. 18.00.

Onsdag 31. mars
Nes kyrkje kl. 18.00

Gjennom kjente komponister som Bach, Fauré, Mozart, Rutter, Hovland m.m., vil vi formidle gleden og smerten i påskens mysterium.

Et variert program med også mer ukjente verk blir fremført av sopran Lise Mette Møllerbråten, fløytist Hilda Sørum og organist Bruno Hageman.

Velkommen!

BILLETTPRISER / INFO:
Billettpris: 200,-

Påmelding på mail til: lmollerbraten@hotmail.com

Skriv i emnefeltet: Pasjonskonsert Bø eller Pasjonskonsert Nes

1. Totalt antall billetter
2. Fullt navn på alle som skal ha billetter
3. Mobilnummer til den som skal betale (må ha Vipps)

Når alt håp er ute

av Axel J. Bugge

Den tidligere rørleggeren Olav Haugestøl er kjent for mange i bygda. Olav tenkte at alt håp var ute da han fikk sitt 14. hjerteinfarkt om morgenen den 9. november 2008. Denne morgen begynte alt som vanlig, men da Olav satte seg ned og ventet på at kaffen skulle bli ferdig, fikk han voldsomme smerter, klærne hans ble gjennomvåte av svette i løpet av noen minutter. Etter å ha vekket kona, fikk hun ringt 113 og det var det siste Olav husker før han ble kjørt til Ullevål sykehus med blålys og politieskorte fra Drammen. I Drammen stoppet hjertet og pulsen til Olav og ambulansepersonalet jobbet febrilsk for å få hjertet til å gå igjen, men klarte det ikke.

Håpet er sterkere enn døden.

Under ambulanseturen har Olav et syn der han ser Jesus stå foran han i en hvit kappe med svart hår og to engler på en sky ved siden. Jesus står med hendene åpne fram mot Olav og sier til ham «jeg skal bære deg fram». Senere får Olav et nytt syn der han ser sin egen begravelse hvor han ligger i kista med familien og presten rundt ham i Tomas kapellet i Bø. Olav ser familien i sorg, men han ser også et bilde som henger i bærerommet av Jesus. Senere når Olav er blitt frisk igjen våger han seg inn i kapellet og bærerommet og finner det samme bildet av Jesus som han så i drømmen på veggen.

Framme ved Ullevål sykehus får Olav den medisinske hjelpen som får hjertet

Olav Haugestøl

til å gå igjen etter å ha ligget i koma. Når Olav endelig våkner er han overbevist at han er i himmelen, men skjønner at det hvite taket og de hvite veggene og det medisinske utstyret har lite med himmelen å gjøre. Ti dager etterpå er han oppe og går, men legene sier at hjertekapasiteten hans er bare 13 % av et normalt hjertet og at han må stå i hjertekø for å få et nytt hjerte for å leve et normalt liv igjen.

Nytt håp

Etter 14 måneders venting for Olav beskjed en april dag i 2010 om å reise inn til Oslo med det samme og han blir hentet med helikopter. En time senere ligger han på operasjonsbordet. En ung mann har omkommet i en trafikkulykke og legene har bestemt at Olav skal få operert inn det nye hjerte forteller Olav til Kyrkjebladet. Jeg er veldig takknemlig at legene bestemte at jeg skulle få denne muligheten og jeg tror Gud var med å gi legene dette rådet.

Bildet av Jesus som Olav så i et syn

Takknemlig

Olav er utrolig takknemlig for livet, og at han har det går så bra nå. Olav fikk den hjelpen han trengte da alt håp var ute, og han fikk et møte med Jesus. Jeg ber en bønn hver morgen og kveld før jeg legger meg sier Olav med et glimt i øye. Jeg ber for familien og venner og takker Jesus for livet og at jeg får være en kristen.

Gjennom sykdom, motgang og medgang så har kona og barna mine vært til stor støtte for meg.

Felleskapet med familie, venner og kontakten med kirka er viktig for meg. Troen er det som gir meg håp i hverdagen sier Olav på 66 år som har startet sitt nye enmannsfirma «Valo pumper A/S» etter å ha vært i rørleggerbransjen fra han var ung. Jeg kan ikke bare sitte hjemme sier Olav i det han er på vei ut av prestekontoret til firmabilen sin.

Å leve er en kunst

Sauherad kirke

torsdag 11. mars kl 19.00

Skuespiller Jeanne Bøe spiller forestillingen **Å LEVE ER EN KUNST**, som tar opp livets store spørsmål om tro og tvil, kjærlighet og savn, sorg og glede. Forestillingen er basert på hennes erfaringer i Tautra kloster.

Etter forestillingen har Tom Arne Møllerbråten en samtale med Jeanne, der også publikum kan være med og tenke høyt om livets store spørsmål.

Inngang kr 200.

Påmelding via tlf 948 55 033

(Bruno kantor).

Tanker om håp

Håp er et vanskelig tema, men vi fikk intervju to barn fra Bø Korskule, og spurte dem blant annet om håp.

EMMA LOUISE BJØRNFELD, 7 ÅR

-Alle kaller meg Emma, noen kaller meg Louise.

Hva er håp? Har du hørt det ordet før?

-Eh, nei.

Hva med ordet håpløs?

-Hm, ja. Det er at man blir litt sjenert.

Hvis vi tar bort løs fra ordet håpløs, hva tror du det betyr da?

-Det betyr å hoppe.

Liker du å synge i koret?

-Ikke så mye. Jeg går her på grunn av søsteren min går her.

Hva liker du best å gjøre om vinteren?

-Skli på akebrett. Jeg liker best å være ute, hvis det ikke regner. Jeg liker best sommer, for da kan jeg gå på Sommerland og bade, og spise is.

SARA HOGSTAD-ERIKSTEIN, 8 ÅR

Hva er håp?

-Man kan for eksempel håpe på at det går bra. For eksempel. Det er litt vanskelig å forklare.. Det kan liksom være så mye forskjellig. Føler jeg.

Hva tror du er det motsatte av håp?

- Jeg vet ikke.

Hva håper du aller mest på nå for tiden?

-At Korona går vekk.

Er det noe annet du håper på?

-Jeg vet ikke. -Jeg klarer liksom ikke å

tenke. -Når jeg blir lei meg, håper jeg ganske mye at jeg blir glad igjen.

Tror du håp er en følelse eller en tanke?

-En tanke. Jeg tenker ikke så mye på hva jeg håper, liksom.

Hva betyr håpløs?

-At det ikke er vits i å håpe på det. Vi snakker litt om det å være klok, og Sara sier at hun pleier ikke alltid å si til bestevennen sin at hun er klok. Men hun sier det til noen, noen ganger.

- Hva liker du best å gjøre om vinteren? Leke i snøen. Jeg lager snømann og snøhule. Og går på ski.

Håp

av Helga Sannes Martinsen

Hva er håp? Drømmen om at noe godt skal skje i framtida? Vil det si å flykte fra vanskelighetene vi møter i livet? Noen sier at kristen tru er en måte å flykte på, ei trøst. Heller enn å snakke om håp vil jeg spørre : Hva er det som gir meg livsmot?

I løpet av de siste to-tre åra har livet mitt blitt forandra. Det er allerede over to år siden mannen min, Svein, døde. I tillegg har dagene mine det siste året, som for oss alle, blitt prega av koronapandemien.

Hva er det som gir livsmot? Å være kristen er ikke en kvikk fiks til et problemfritt liv. Det er en løgn som er lett å gjennomskue. De aller fleste av oss lever liv med mye godt, men også vonde og vanskelige perioder. Hva gir livsmot midt i alt?

Gode menneskemøter betyr mye. Jeg liker ordet med-menneske. I det store perspektivet er vi i samme båt. Venner er mennesker som er der for meg, men også mennesker jeg kan bety noe for. Tanken om at Gud har skapt alle mennesker gir rom for raushet, tilgivelse og takknemlighet. Et medmenneske er ikke nødvendigvis et menneske som ligner på meg, tenker som meg, mener som meg, trur som meg. Gode samtaler med dem som er forskjellige fra meg, er viktige, gir meg nye perspektiver. En kjeppest: Hvordan kan vi skape flere slike møteplasser?

For mange av oss er også naturopplevelser en kilde til håp og livsmot. Glede over det fine, ofte uendelig kompliserte som er skapt, gir meg følelsen av å høre til i en stor sammenheng. Et menneske blir så lite, men også uendelig verdifullt. Store spørsmål står i kø.

Midt i dette kompliserte farvannet skal vi prøve å finne veien. Ola Bremnes' tekst stiller noen viktige spørsmål: "Har du fyr, har du løkte langs din vei? Har du fyr, et signal om riktig lei. Ei lampe som gløde i mørke og lose dæ ut og frem, som tar dæ bort og hjemmefra , men også tar dæ hjem."

Eller sagt med en setning fra Bibelen: "Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det."

Jeg lever med tvil, gylne øyeblikk, glede, takknemlighet, mørke stunder og ubesvarte spørsmål. Midt i alt ei trassig tru som gir livsmot - og håp.

Det er alltid lov å håpe

av Asgeir Sele, prost i Øvre Telemark prosti

Då pandemien kom til Noreg for eit år sidan, var det mange som meinte mykje og som var ganske så skråsikre i si sak. Aldri har me hatt fleire sjølvoppnemnte epidemiologar som i dei dagane. Sjølv dei av oss som ikkje snakka høgast om teoriane våre i det offentlege rom, kunne vera ganske så sikre i trua på at vår teori og vår strategi var den rette. Nokre hadde klokke tru på full nedstenging, andre trudde fullt og heilt på flokkimunitet og å la pandemien gå sin gang. Berre dei som verkeleg hadde peiling tvilte. For dei visste at noko slikt som dette hadde me aldri handtert før i eit samfunn som vårt.

Me som trudde at det meste kom til å falle på plass innan påske i fjor, måtte læra oss å revidere teoriane våre. Ettersom månadane gjekk måtte me også læra oss å gå frå å tru til å håpe. Og ettersom den eine årstida avløyste den andre medan pandemien framleis herja, vart me også nøydde til å læra oss å skuve på håpet. Ein gong var håpet at me skulle få ei normal julefeiring. I dag er ikkje håpet ei normal 17. mai feiring, men kanskje ein bortimot normal sommar, i alle fall innanlands.

Tru er kompliserte greier, og i vår tid kanskje meir komplisert enn nokon gong før. Kompetansesamfunnet er for det meste ein fin ting. Men kanskje har det sterke fokuset på kunnskap og kompetanse gjeve oss ei fattigare forståing av kva tru er. Før glei tru og

håp over i kvarandre. Om eg håpa på noko, kunne eg også velje å tru på det. Men i dag føler me fort at me må kunne dokumentere kor sannsynleg det er dette som me måtte tru på. Det gjer tru til noko skummelt. For om du skulle koma til å tru på noko som ikkje let seg dokumentere, så har du liksom vist for alle din inkompetanse.

Men heldigvis er det framleis lov å håpe. Det ser me ikkje minst i religiøs samanheng. Færre og færre tør å seie at dei trur på Gud. Men fleire og fleire tenner lys og deltek i religiøse praksisar når livet røyner på.

Vitskapen er viktig, og overtru fører ikkje til noko godt. Men det hender nok at eg lengtar til ei framtid der det igjen vert større aksept for ei frimodig håpstru.

Sjølv har eg valt å tru helsedirektøren då han for litt sidan lova oss eit bortimot normalt liv ein gong mellom 100 og 150 dagar fram i tid. Eg har merka det av i kalenderen: 21. mai til 10. juli. Joda, eg veit at han ikkje veit heilt sikkert, han heller. Men eg let håpet og trua flyte saman, for det gjev meg mot i kvardagen.

*Den eine av
Kyrjeklokkene i Bø frå
1921 med innskrifta
« Land, Land, Land !
Hør Herrens ord!*

Ein «molbohistorie» frå Bø for 100 år sidan?

av Axel J. Bugge

Frå Facebook gruppen «Du veit du er frå Bø» har vi hentet dette utklippet som stod i «Minneapolis tidene» den 27. juli 1922.

«En kirkeklokkes gode eller dårlig klang synes å avhengige av hvorvidt den lyder på Landsmål eller Rigsmål. Fra Bø i Telemarken kommer der meddelelse om at Mållaget der nylig har hatt anledning til at slå et slag for «Norsdommen» som vil gi respekt. Til bygdens kirke var der for en tid siden bleven anskaffet to kirkeklokker, som var blevet oppsatt i tårnet, og som alle til at begynne med syntes havde en herlig klang. Men så en dag blev en av

bydens mest «hugheile» mænd oppmerksomme på at klokkenes inskripsjon, et skriftens ord nok ikke var riktig i sin orden. Støperen havde nemlig benyttet sig av rigsmålet. Siden den dag begynte flere og flere at ymte / hinte om at klokkerne nok alligevel ikke hadde den riktige malmfulde klang. Mållaget satte seg i bevegelse og etter mange skriverier frem og tilbake, innledes det også, så utrolig det end høres, at få de kirkelige myndigheter med på at klokkerne skulle tages ned, riksmålskriften uthuges og en landsmålskriftpsjon skrives isteden. Dette er nu gjort og Bøfolket syntes at klokkerne igjen har fået den klang som de

Den andre klokka i kyrkjetårnet i Bø der det er mogleg at inskripsjonen er sletta.

vistnok tilsynesladende hadde da de første gang blev oppsat. Det bør bemerkes, heter det i «Tidens tegn» at beretningene om kirkeklokkerne i Bø er sand, det er ingen fri omdikting ev en molbohistorie.»

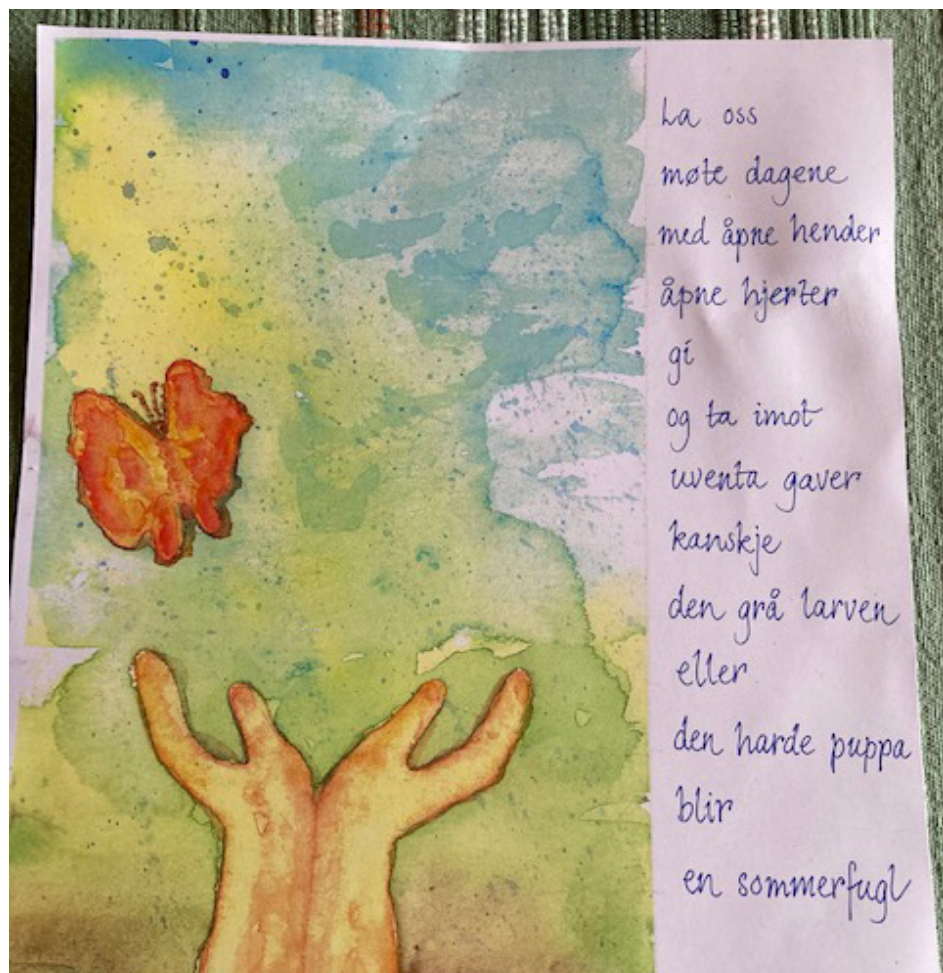
Kva er sanninga??

Frå kyrkjekontoret kan vi fortelja at Bø kyrkje fekk to nye kyrkjeklokker i 1921. Begge klokkene var støypt hos O.Olsen og sønn, Nauen pr. Pr Tønsberg. Den største veier 400 kg og har innskrifta: «Land, Land, Land ! Hør Herrens ord!»

Den andre veier 205 kg og her ser det ut til å ha vært ein inskripsjon som er blitt mala over, men det er ikkje kommen nokon ny inskripsjon og klokkeklangen lyder framleis godt og kallar folk til kyrkja.

En Kirkeklokses gode eller daarlige Klang synes at afhænge af, hvorvidt den lyder paa Landsmaal eller Rigsmaal. Fra Bø i Telemarken kommer der Meddelelse om, at Maallaget der nylig har havt Anledning til at slaa et Slag for „Norstedomen“, som vil give Respekt. Til Bygdens Kirke var der for en Tid siden bleven anskaffet to Kirkeklokker, som var blevet opsat i Tårnet, og som alle til at begynde med syntes havde en herlig Klang. Men saa en Dag blev en af Bygdens mest „hugheile“ Mænd opmærksom paa, at Klokkerne Ins-
skription, et Skriftens Ord, nok ikke var rigtig i sin Orden. Støberen havde nemlig benyttet sig af Rigsmaalet. Siden den Dag begyndte flere og flere at hente om, at Klokkerne nok alligevel ikke havde den rigtige malmfulde Klang. Maallaget satte sig i Bevægelse, og efter mange Skrivelser frem og tilbage lyf-
tedes det ogsaa, saa utroligt det end høres, at saa de kirkelige Myndigheder med paa, at Klokkerne skulde tages ned, Rigsmaalsinskriften udhuges og en Landsmaalsinskriftion sættes i stedet. Dette er nu gjort, og Bøfolket synes, at Klokkerne igjen har faaet den Klang som de, vistnok bare tilsyneladende, havde da de første Gang blev opsat. Det bør bemærkes, heder det i „Tidens Tegn“, at Beretningen om Kirkeklokkerne i Bø er sand, det er ingen fri Omdigtning af en Molbohistorie.

Frå den amerikanske avisen Minneapolisidene; 27 juli, 1922

Akvarell av Liv Sannes Larsen

5 klasse «Give me
five» i januar på
Bø bedehus

 Bertelsen Nyhuus Optikk
 bertelsennyhuusoptikk

Grundige synsundersøkelser,
god fagkunnskap, oppdatert
utstyr, topp service,
kjente merkevarer og
konkurransedyktige priser

Åpent mandag - fredag 10-16
lørdag 10-14

Bøgata 61, 3800 Bø tlf. 4839 4681
post@bnoptikk.no www.bnoptikk.no

TRYKKSAKER // WEB // VISUELL IDENTITET // SKILT // FOTO

Vi gratulerer med nyutgivelse av Bø kyrkjeblad,
og takker for oppdraget med design og trykk.

Lokalt er genialt

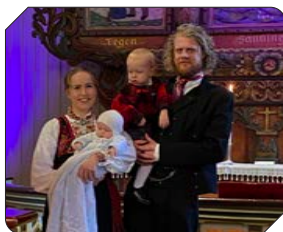
Bøgata 31 // tlf. 35 95 10 10 // superlativ.no

Slekters gang fra november 2020

Døypte

Torjus Sanden,
døpt 29.11

Eilev Soterud,
døpt 20.12

Otto Kleppe Harsem,
døpt 21.2

- Adrian Hynne, døpt 8.11
- Espen Innleggen Forberg, døpt 8.11
- Adelen Eika Nilsen, døpt 31.1

Gravlagde/Bisettelse

- Egil Bjerkestrand f. 1934
- Elzbieta Matarewicz Halvorsen f.1948
- Halvor A. Nymoen f.1931
- Torstein Kåre Foyen Heldal f. 1950
- Lilly Marie Torstveit f.1940
- Tora Sudbø f.1937

*«Lær oss å telja våre
dagar så vi kan få visdom
i hjartet !»*

Velkommen til utstyrsbanken
BUA i Bø!

Utstyr til utlån
se www.bua.io

Vi tar gjerne imot utstyr!

Bø Frivilligsentral tilrettelegger tilbudet.
Flere samarbeidspartnere er velkommen!
Støtt oss gjerne ved å velge oss som din
grasrotmottaker www.norsk-tipping.no
eller Vipps til #104676

FRIVILLIG
SENTRAL

**VI UTFØRER ALT INNEN
NYBYGG, PÅBYGG OG
RESTAURERING**

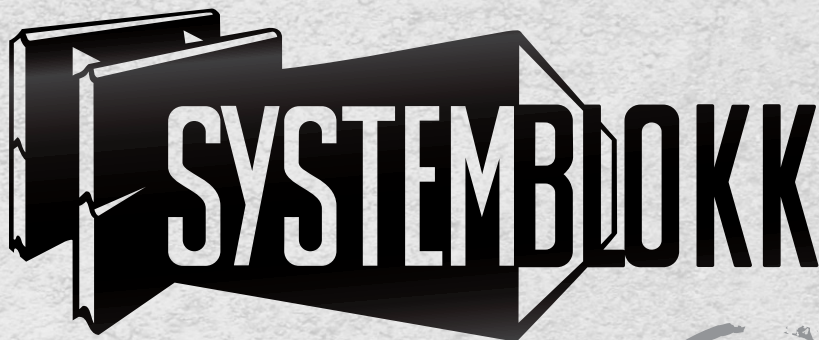
**MIDT-TELEMARK
BYGG AS**

mtbygg.no

Folkestadvegen 166, 3802 Bø

Barneklubben som hadde utesamling 17. februar. Barna på bildet er Othilie, Josefine og Isabella.

Tlf. 35 06 00 00

www.systemblokk.no

POWER

Åpningstider: 10-18 (16)

Tlf: 35 06 03 50

HELLESTAD SANDTAK

**Knust fjell,
ferdigbetong
og transport**

**Vi leverer også støypesand, pussesand, kulestein,
sprengstein, pukk og sams masse**

- Kan leggje ut sand og pukk med transportbns.
- Leverer ferdigbetong i alle kvalitetar og disponerer bandbil og pumpemixar
- Skaffar folk som støyper og pussar golvet ditt
- Disponerer tipp-plass for jord og steinmasser

Hegnungvg. 131, 3800 Bø • tlf. 35 95 01 49 • www.helle-h.no

HAUGESTØL VVS AIS

3800 BØ – Tlf. 35 06 06 50

Tlf. 35 06 06 50

Vakttlf. 480 01 222

E-post: post@haugestolvvs.no

M U R M E S T E R

ESPEDALEN
MEIR ENN MUR

Tlf. 35 06 03 30

www.murmesterespedalen.no

FARGERIKE

Bø Maling a/s

Butikk: 35 95 13 50 E-post: post@bomaling.no
Håndverk: 95 88 05 26 E-post: john@bomaling.no

Sjekk Punkt
BILVERKSTED

BØ AUTO AS

Verksted • EU-kontroll • Bilutstyr
BILUTLEIE **35 95 02 75**

FOTOGRAF
FOTOBUTIKK
RAMMEVERKSTED

Gymnasbakken 6, 3800 Bø
Tlf. 35 95 02 12

 Elite Foto Bø Fotosenter
www.bøfoto.no

elitefoto www.elitefoto.no

KIWI's PRISLØFTE

VI GIR OSS
ALDRI
PÅ PRIS!

KIWI mini
pris

KIWI Bø

ÅPNINGSTIDER: MAN-LØR

7-23

VALO PUMPER AS

OLAV HAUGESTØL

40 års erfaring innen
vann- og avløpspumper

VALO Pumper AS • Vreimsida 126 • 3803 Bø i Telemark
Tlf. 911 01 000 • olav@valopumper.no

Velkommen til gudsteneste!

Følg oss på bokyrkje.no eller på facebook bo.kyrkje for oppdatering og påmeldingar til gudsteneste. Eller ring Bø kyrkjekontor.

DATO	DAG	STED	TID	TITTEL	PREKENTEKST
07.03	3s i faste	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Mark 9,17-29
14.03	4s i faste	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Kor 5,18-21
21.03	Maria Budskap	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Luk 1,46-55
28.03	Palmesøndag	Bø kyrkje	15:00	Familiegudsteneste	Matt 26,6-13
01.04	Skjærtorsdag	Bø kyrkje	17:00	Kveldsgudsteneste	Luk 22,14-23
02.04	Langfredag	Bø kyrkje	13:00	Gudsteneste	Luk 22,39-23,46
04.04	Påskedag	Bø kyrkje	11:00	Høytidsgudsteneste	Matt 28,1-10
05.04	2påske	Jønnbu	11:00	Familiegudsteneste	Luk 24,36-45
11.04	2sipåsk	Bø kyrkje	17:00	Kveldsgudsteneste	Joh 21,15-19
18.04	3sipåsk	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Joh 10,1-10
25.04	4sipåsk	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Joh 13,30-35
02.05	5sipåsksk	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Luk 13,18-21
09.05	6sipåsk	Bø kyrkje	11:00	Familiegudsteneste	Matt 7,7-12
13.05	Kr. Himmel	Bø gamle kyrkje kl	13:00	Pilegrimsgudstener	
17.05	17. mai	Bø kyrkje	11:00	Høytidsgudsteneste	Matt 22,17-22
23.05	Pinsedag	Bø kyrkje	11:00	Høytidsgudsteneste	Joh 14,15-21
24.05	2pinsedag	Soar	11:00	Felles møte-gudsteneste	Joh 6,44-47
30.05	Treen	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Luk 10,21-24
06.06	2 sitre	Bø kyrkje	17:00	Kveldsgudsteneste	Joh 3,26-30
13.06	3 sitre	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Joh 1,35-51
20.06	4 sitre	Bø kyrkje	11:00	Gudsteneste	Matt 16,24-27

«Bøn for bygda» Åpen bønesamling kvar tysdag kl. 14.00-15.00 i Tomaskapellet

Bø kyrkjekontor, Kyrkjevegen 78, 3800 Bø i Telemark
Telefon: 35 06 10 40 • Epost: post@bokyrkje.no
Bø kyrkje og Bø gamle kyrkje, Kyrkjevegen 63, 3800 Bø i Telemark

Følg oss på bokyrkje.no // Bø kyrkjelyd

Redaksjonen: Anne-Lene Refsum, Olav Haugestøl, Jan Nikolai Boye,
Martin Stærk, Axel J. Bugge
Trykk og design: Superlativ Media AS / Opplag: 3500 eks.